

-
- Корпоративная культура.
 - Управление кредитом и риском.

Обобщение:

В течение нескольких лет сайт «58» развивается, становится самым крупным классификационным информационным сайтом в Китае. Он является успешной моделью, проблема лишь в том, что он малоприбыльный. А три характеристики сайта «58» (локализация, независимость и бесплатность, честность и эффективность) обеспечили сравнительное преимущество. Прибыль сайт «58» получает в основном из интернет-рекламы, услуги добавленной стоимости, продукции сайта «58» для предприятий. Последнее направление имеет перспективы, обеспечивает стабильное развитие предприятия в конкурентном окружении.

Совет:

- **Обеспечить достоверность информации;**
- **Реализовать управление сайтом по иерархической классификации.**

Литература

1. <http://baike.baidu.com/view/1895670.htm?fromId=1585257>
2. Gunasekaran A, Lai Kh, Cheng Tce. Responsive supply chain: a competitive strategy in the networked economy. Omega. 2008,36(4): 549~564.
3. Вариченко, И. Информационные технологии: оценка эффективности / И. Вариченко // Банковский вестник. – 2005. – № 28. – С. 23–27.

ІНФАРМАЦЫЙНЫЯ ТЭХНАЛОГІІ Ў АДУКАЦЫІ

М.А. Калавур

Брэсцкі дзяржаўны ўніверсітэт імя А.С. Пушкіна, г. Брэст, Беларусь
kalavur.m.a@fut.by

Адной з найважнейшых задач інфарматызацыі сучаснага грамадства з’яўляецца выкарыстанне інфармацыйных тэхналогій у адукацыі. Працэс інфарматызацыі і камп’ютэрызацыі ўсіх сфер дзейнасці чалавека стварае перадумовы для шырокага ўкаранення ў педагагічную практыку інфармацыйных тэхналогій. Улічваючы сучасныя тэндэнцыі ў развіцці інфармацыйных камп’ютэрных тэхналогій, выкладчыкі павінны ставіць перад сабой мэту павысіць узровень інфарматызацыі урокаў.

Імкненне выкарыстоўваць камп’ютэрныя тэхналогіі на занятках прадыхавана сацыяльнымі, педагагічнымі і тэхналагічнымі прычынамі:

- сфармаваны сацыяльны заказ на ўключэнне такой дзейнасці ў сістэму адукацыі;
- педагагічныя прычыны абумоўлены неабходнасцю пошуку новых сродкаў для павышэння эфектыўнасці навучання;
- кампутар значна пашырае магчымасці перадачы вучэбнай інфармацыі, дазваляе ўзмацніць матывацыю вучэння і актыўна ўцягнуць вучняў у навучальны працэс.

З кампутарызацыяй навучання звязваюць перспектывы павышэння эфектыўнасці навучальнага працэсу, памяншэнне разрыву паміж патрабаваннямі, якія грамадства прад’яўляе да падростаючага пакалення, і практычнай школьнай падрыхтоўкай.

Агульнавядома, што матэматыка з’яўляецца неад’емнай часткай чалавечага жыцця. Сучасная навука працягата матэматыкай, яе метадамі і ідэямі, якія выконваюць велізарную ролю ў паўсядзённым жыцці мільёнаў людзей. Сказанае знаходзіць адлюстраванне ў навучальным прадмеце «матэматыка», які становіцца ўсё больш насычаным і прымяняецца для рашэння праблем з розных галінаў навукі. Таму ў працэсе выкладання матэматыкі ўзнікае шэраг супярэчнасцяў.

Супярэчнасць паміж неабходнасцю выкарыстання індывідуальнага падыходу і дыферэнцыяцыі ў навучанні вучняў і вялікай напавульнасцю класаў, калі выкладчык не паспявае ўдзяліць увагу ўсім навучэнцам.

Навучанне з выкарыстаннем інфармацыйных камп’ютэрных тэхналогій дазваляе ажыццявіць узроўневую дыферэнцыяцыю, так як ва ўмовах гэтай тэхналогіі вучань мае права на выбар зместу свайго навучання, узроўню засваення неабходных ведаў у залежнасці ад таго, якія ён мае здольнасці, і ад зацікаўленасці пэўным пытаннем. Пры гэтым дзейнасць настаўніка павінна забяспечыць магчымасць кожнаму школьніку авалодаць ведамі на абавязковым або больш высокім узроўні, які навучэнец выбірае асабіста.

Супярэчнасць паміж вялікім аб'ёмам матэрыялу, неабходнага для засваення вучнямі, і скарачэннем колькасці гадзін па прадмеце.

У сувязі з вострай праблемай эканоміі часу ў ходзе вучэбнага працэсу, скарачэннем колькасці гадзін на вывучэнне прадметаў перад сучаснай школай ставіцца пытанне знаходжання сродкаў і прыёмаў навучання, якія дазваляюць максімальна эканоміць час на ўроку. На наш погляд, выкарыстанне кампутара на ўроках і з'яўляецца адным з такіх сродкаў.

Супярэчнасць паміж неабходнасцю стварэння аптымальных умоў для самаадукацыі навучэнцаў і адсутнасцю патрэбных інфармацыйных сродкаў.

Супярэчнасць паміж неабходнасцю аб'ектыўнай ацэнкі ведаў вучняў і суб'ектыўнасцю праверкі ведаў настаўнікам.

Супярэчнасць паміж жорстка вызначаным праграмай зместам вучэбнага матэрыялу і імкненнем вопытнага настаўніка выйсці за межы падручніка.

Супярэчнасць паміж падачай гатовых ведаў навучэнцам і выкарыстаннем інавацыйных метадаў навучання, якія дазваляюць прымаць актыўны ўдзел у пазнавальным працэсе.

Супярэчнасць паміж выкарыстаннем калектыўнай вучэбнай працы і ўлікам індывідуальных асаблівасцяў навучальнасці школьнікаў.

Супярэчнасць паміж стандартызацыяй і тэхналагізацыяй працэса навучання і індывідуальным характарам пазнання.

Вырашэнне дадзеных супярэчнасцяў можа быць ажыццёўлена шляхам укаранення інфармацыйных тэхналогій у навучальны працэс. Бурнае развіццё інфармацыйных тэхналогій і кампутарнай тэхнікі адкрывае новыя магчымасці ўдасканалення педагагічных тэхналогій і метадык навучання. Выкарыстанне інфармацыйна-камунікацыйных тэхналогій і электронных сродкаў навучання ў адукацыйным працэсе накіравана на павышэнне эфектыўнасці і якасці навучання навучэнцаў. Пацвярджэннем гэтага з'яўляецца вырашэнне пытання інфарматызацыі адукацыі на рэспубліканскім узроўні. Працэсы інфарматызацыі адукацыі ў рэспубліцы Беларусь ажыццяўляюцца ў рамках рэспубліканскай праграмы, асноўнай мэтай якой з'яўляецца павышэнне якасці адукацыі на аснове стварэння сучаснага інфармацыйнага адукацыйнага асяроддзя, шырокага выкарыстання інфармацыйна-камунікацыйных тэхналогій у адукацыйнай практыцы.

Пад інфармацыйнымі тэхналогіямі ў дадзеным выпадку разумеюць такія педагагічныя тэхналогіі, якія выкарыстоўваюць для рэалізацыі адукацыйнай дзейнасці сукупнасць электронных сродкаў і спосабаў іх функцыянавання.

Аднак інфарматызацыя адукацыі – гэта не толькі ўстаноўка кампутараў у школах і падключэнне да сеткі інтэрнэт, але, перш за ўсё, і працэс змены зместу, метадаў і арганізацыйных форм навучання школьнікаў. Укараненне кампутара ў навучальны працэс нясе ў сабе супярэчнасці паміж кампанентамі:

– патрэбай кампутарнай падтрымкі школьнага курса матэматыкі і наяўным праграмным забеспячэннем навучальнага прызначэння;

– тэндэнцыяй стварэння праграмных сродкаў па матэматыцы, навучальных дапаможнікаў, рэкамендацый па выкарыстанні інфармацыйных тэхналогій і адсутнасцю метадычнай сістэмы падрыхтоўкі настаўніка матэматыкі на аснове інфармацыйных тэхналогій;

– магчымасцямі інфармацыйных тэхналогій у працэсе павышэння эфектыўнасці навучання матэматыкі і існаваннем ўстойлівай практыкі навучання матэматыцы ў школе, якая праводзіцца без выкарыстання інфармацыйных камп'ютэрных тэхналогій.

Можна вылучыць прычыны, якія перашкаджаюць эфектыўнаму выкарыстанню камп'ютэрных тэхналогій у выкладанні прадмета «матэматыка» у школе.

Па-першае, адсутнасць у школе і ў асабістым карыстанні вучняў і настаўнікаў неабходнай колькасці кампутарнай тэхнікі. Настаўнікі матэматыкі практычна не маюць магчымасці праводзіць заняткі па сваім прадмеце ў кампутарных класах.

Па-другое, адсутнасць настаўнікаў матэматыкі, падрыхтаваных на досыць высокім узроўні ў галіне валодання кампутарнай тэхнікай.

Вывучаючы розныя крыніцы інфармацыі ў ходзе нашага даследавання, мы прыйшлі да высновы, што павышэнне якасці ведаў вучняў у працэсе вывучэння матэматыкі з'яўляецца адной з актуальных задач, якія стаяць перад настаўнікамі матэматыкі ў сучаснай школе. Нягледзячы на тое, што ўкараненне інфармацыйных тэхналогій у выкладанне матэматыкі звязана з узнікненнем шэрагу цяжкасцяў, яно дазволіць вырашыць супярэчнасці, з якімі сутыкнулася сучасная адукацыя.

Інфармацыйныя тэхналогіі дазваляць ажыццявіць індывідуальны падыход у навучанні вучняў, нягледзячы на вялікую напаяняльнасць класаў, ахапіць большы аб'ём матэрыялу без страты якасці

засваення ведаў; дапамогуць палегчыць настаўніку працэс правядзення кантролю ведаў навучэнцаў, зацікавіць вучняў у вывучэнні прадмета і стварыць умовы для самаадукацыі, павысіць пазнавальную актыўнасць школьнікаў, зрабіць набываемыя веда і ўменні больш асэнсаванымі і трывалымі.

ДИНАМИЧЕСКОЕ ПРОГРАММИРОВАНИЕ КАК МЕТОД ОПТИМАЛЬНОГО УПРАВЛЕНИЯ ЭКОНОМИЧЕСКИМ РИСКОМ ОРГАНИЗАЦИИ

Е.А. Ковалев

Белорусский торгово-экономический университет потребительской кооперации, г. Гомель, Беларусь
amoterasu@rambler.ru

Развитие концепции рыночного хозяйствования происходит с учетом множества трудностей, которые являются специфическими для современного состояния отечественной экономики. Введение принципа свободного взаимодействия субъектов хозяйствования, обеспечение здоровой рыночной конкуренции неизбежно повышают неопределенность и экономический риск. В этих условиях чрезвычайно трудно выбирать оптимальные решения и предвидеть их последствия в сфере бизнеса. Поэтому экономический риск в системе рыночных отношений представляется объективно необходимой категорией, которая требует совершенствования теории и практики управления.

Современная математическая наука располагает целым арсеналом методов, позволяющих решить задачу не просто управления, а оптимального управления. Среди них особое место занимает метод динамического программирования, именно его и предлагается использовать для целей оптимального управления экономическим риском организации. Метод динамического программирования – особый математический аппарат, позволяющий осуществлять оптимальное управление любыми процессами [1]. Метод динамического программирования применим для целей оптимального управления экономическим риском организации, так как формальная интерпретация задачи оптимального управления экономическим риском позволяет выполнить следующие условия:

1. Задача оптимального управления экономическим риском может быть представлена как N -шаговый процесс, описываемый соотношением:

$$X_{n+1} = f(X_n, U_n, n), \quad (1)$$

где n – номер одного из множества возможных состояний системы, в которое она переходит по завершении n -ного шага;

X_n – вектор состояния системы, принадлежащий упомянутому n -ному множеству;

U_n – управление, выработанное на шаге n (шаговое управление), переводящее систему из возможного её состояния в n -ном множестве в одно из состояний $(n + 1)$ -го множества [2].

В качестве системы выступает организация, а состояние системы описывается числовым значением показателей деятельности организации, по которым можно оценить экономический риск.

2. Структура задачи оптимального управления экономическим риском не изменяется при изменении расчётного количества шагов N .

3. Размерность пространства параметров, которыми описывается состояние системы, не изменяется в зависимости от количества шагов N .

4. Выбор управления на любом из шагов не отрицает выбора управления на предыдущих шагах. Иными словами, оптимальный выбор управления в любом из возможных состояний определяется параметрами рассматриваемого состояния, а не параметрами процесса, в ходе которого система пришла в рассматриваемое состояние.

5. Критерий оптимального выбора последовательности шаговых управлений U_n и соответствующей траектории в пространстве формальных параметров имеет вид:

$$V = V_0(X_0, U_0) + V_1(X_1, U_1) + \dots + V_{n-1}(X_{n-1}, U_{n-1}) + V_n(X_n), \quad (2)$$

где V – полный выигрыш;

V_n – шаговые выигрыши [2].

В задаче оптимального управления экономическим риском требуется найти последовательность шаговых управлений U_n и траекторию, которым соответствует максимальное из возможных полных